

پایش شیوع گواتر و میزان ید ادارار در دانش آموزان ۸ تا ۱۰ ساله استان کیلان در سال ۱۳۷۵

دکتر فریدون عزیزی* - دکتر ربابه شیخ الاسلام** دکتر مهدی هدایتی*** پروین میرمیران**** دکتر جمشید بهلهکه***** -
دکتر مسعود کیمیاگر***** - دکتر حسین دلشاراد*****

* استاد گروه غدد - دانشکده پزشکی - دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
** متخصص تغذیه - دفتر بهبود تغذیه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
*** متخصص بیوشیمی - عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات غدد درون ریزو متابولیسم
**** فوق لیسانس تغذیه - عضو هیأت علمی انتستیتو تغذیه و صنایع غذایی کشور
***** پژوهشکن عمومی
***** متخصص تغذیه - عضو هیأت علمی انتستیتو تغذیه و صنایع غذایی کشور
***** فوق تخصص غدد - عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات غدد درون ریزو متابولیسم

چکیده

کمبود ید و اختلالات ناشی از آن بزدگیرین و مهمترین مشکل بهداشتی - تغذیه‌ای در تمام دنیا محسوب می‌شود. این اختلالات در ایران نیز شناخته شده و بر قامه کنترل و پیشگیری از بروز این اختلالات از جمله تولید و توزیع نمک یددار از سال ۱۳۶۸ به مرحله اجراء در آمده است. به منظور پایش برنامه کشوری مبارزه با کمبود ید در سال ۱۳۷۲، این بروزی در دانش آموزان ۸ تا ۱۰ ساله استان کیلان انجام شد. طی یک بروزی توصیفی - مقطعی از طریق نمونه گیری تصادفی تعداد ۱۳۵ دانش آموز (به تعداد مساوی دختر و پسر) از ظرف شیوع گواتر از طریق معاينة بالینی، اندازه گیری T₄ و TSH سرم به روش رادیو ایمیونوآسی و جذب T رزین نمونه ادارار برای اندازه گیری ید ادارار به روش هضم مورد بروزی قرار گرفتند. میانگین T₄ و TSH سرم به ترتیب: ۱۵±۲۱ ng/dl و ۱۰±۱/۷ μIU/ml بود. تفاوتی بین آنها در دو جنس و بین دانش آموزان شوی و روستایی وجود نداشت.

۲ قفر (٪۰/۲) T₄ بالاتر از ۱۲/۵ μIU/ml داشتند. TSH بالاتر از ۱۲/۵ μIU در یک نفر مشاهده شد. عیناً دفع ادارار ید در جمعیت مورد مطالعه ۱/۵ g/dl ۲۳ بوده که در ٪۹۴ موارد پیشتر از ۱/۵ g/dl ۱۰ بود. ید ادارار کمتر از ۱/۵ g/dl ۵ در ٪۳ موارد وجود داشت. درصد کلی گواتر در استان ٪۲۲ بوده (دفتران ٪۲٪ پسران ٪۲٪) یافته های این بروزی نشان می دهد که ۲ سال پس از شروع پدرسائی و ۲ سال پس از آنکه بیش از نیمی از جمعیت استان از نمک یددار استفاده کرده‌اند، ید ادارار در گروه سنی ۸ تا ۱۰ ساله استان در مقایسه با بروزی های قبلی افزایش نشان داده و به حد مطلوب سازمان جهانی بهداشت رسیده است. اما با توجه به اینکه هنوز ٪۷۲ از جمعیت مورد مطالعه مبتلا به گواتر هستند، این استان در سال ۱۳۷۵ از نظر گواترهای آندمیک محسوب می‌شود.

کلید واژه ها: ادارار / گواتر / ید

مقدمه

نامطلوب کمبود ید، به خصوص ضایعه مغزی آن با مصرف عمومی نمک یددار قابل پیشگیری است (۱). از تشکیل کمیته کشوری مبارزه با اختلالات ناشی از کمبود ید در سال ۱۳۶۸ و انجام بروزی کشوری (۲)، تهیه و توزیع نمک

اختلالات ناشی از کمبود ید با طیف وسیعی از نظاهرات بالینی به عنوان یکی از مشکلات عمده بهداشتی - تغذیه‌ای کشور محسوب می‌شده و مبارزه با آن نیز یکی از اولویتهای بهداشتی کشور بوده است (۳). با توجه به اینکه اثرات

۱۰ ساله در نظر گرفته شده ولی در بعضی مدارس تعداد بیشتری بررسی و مجموعاً حدود ۱۳۵۰ دانشآموز، دختر و پسر مطالعه گردیدند. معاینه بالینی تیروئید توسط یکی از ۷ نفر پزشکان طرحی که به مدت یک ماه توسط یکی از محققین (ف.ع) برای اندازه‌گیری درجات مختلف گواتر آموزش داده شده بودند، انجام گرفت. شیوع گواتر برطبق طبقه‌بندی جدید WHO گزارش گردید (۷). برای تعیین میزان ید ادرار، توصیه سازمان جهانی بهداشت، ملاک عمل قرار گرفت. از آنجایی که برای رسیدن به ۹۵ درصد اطمینان و ۱۰ درصد دقت تعداد ۸۰ تا ۱۲۰ نمونه ادرار کفايت می‌کند، در این بررسی مقدار ۱۰ میلی‌لیتر ادرار، از ۱۲۰ دانشآموز به صورت تصادفی برای اندازه‌گیری ید ادرار اخذ شد. اندازه‌گیری غلظت یدادار به روش هضم (Digestion) انجام گرفت (۸). بر اساس توصیه سازمان جهانی بهداشت، ید دفعی ادرار بیشتر از ۱۰ میکروگرم در دسی‌لیتر به عنوان وضعیت بدون کمبود ید، بین ۵ تا ۱۰ کمبود خفیف، بین ۲ تا ۵ کمبود متوسط و کمتر از ۲ میکروگرم در دسی‌لیتر به عنوان کمبود شدید توصیف گردید (۷ و ۹).

برای بررسی آزمون فعالیت تیروئید از ۱۲۰ نفر جمعیت مورد مطالعه، نمونه خون به طور تصادفی دریافت شد. اندازه‌گیری T_4 ، T_3 و TSH به روش رادیوایمونوآسی و جذب T_4 توسط رزین، به وسیله کیت‌های Kodak ساخت انگلستان صورت گرفت، و اندکس T_4 و T_3 آزاد محاسبه شد. میانگین و انحراف معیار برای شاخصهای مورد بررسی به دست آمد. داده‌های به دست آمده از نظر محل سکونت (شهری - روستایی) و جنسیت با آزمون t دو دامنه مقایسه گردید. برای آزمون

یددار به عنوان استراتژی اصلی مبارزه با اختلالات ناشی از کمبود یدانتخاب شده و به مرحله اجراء درآمد (۴) به دنبال اجباری نمودن تولید نمک یددار در سال ۱۳۷۳، مصرف نمک یددار توسط خانوارها افزایش یافت (۵) و آخرین بررسی انجام شده در کشور نشان می‌دهد که ۹۳ درصد مردم مناطق روستایی و ۹۷ درصد مردم مناطق شهری از نمک یددار استفاده می‌کنند. بررسی هدایتی امامی و همکاران (۶) در سال ۱۳۶۸ موید، هیبرآندیمیک بودن گواتر در استان گیلان می‌باشد. در این بررسی که در شهرستان رشت و سنگر انجام شده، شیوع گواتر در دانشآموزان دختر و پسر بیش از ۸۰ درصد بود.

در برنامه کنترل و پیشگیری از اختلالات ناشی از کمبود ید پایش ادواری ید ضروری است. مهمترین روش پایش، اطمینان از کافی بودن میزان ید در نمکهای یددار و مصرف آن توسط خانوارها و نیز تعیین میزان دفع ید ادرار است. با توجه به اینکه در سال ۱۳۷۵، ۷ سال از شروع تولید و توزیع نمک یددار گذشته بود و ۲ سال بود که بیش از ۵۰ درصد از جمعیت کشور از نمک یددار استفاده می‌کردند (۵)، این مطالعه با هدف تعیین شیوع گواتر به روش لمس و اندازه‌گیری میزان ید ادرار و مقایسه نتایج حاصله با مطالعات انجام شده قبلی نزد دانشآموزان ۸ تا ۱۰ ساله استان گیلان انجام گرفت.

مواد و روش ها

این بررسی از نوع توصیفی- مقطعي می‌باشد. براساس توصیه WHO/UNICEF/ICCID دانشآموزان ۸ تا ۱۰ ساله مدارس استان گیلان به عنوان گروه هدف در نظر گرفته شد. طبق روش (احتمال بر مبنای اندازه‌گیری) تعداد ۳۰ خوش و در هر خوش حداقل ۴ دانشآموز ۸ تا

ادراری در دانش آموزان پسر و دختر به ترتیب ۶۹ و ۶۳ میکروگرم در دسی لیتر بود که از نظر آماری اختلاف معنی داری نداشت. ۹۴ درصد جمعیت مورد مطالعه دفع ادراری ید بیش از ۱۰ میکروگرم در دسی لیتر داشتند.

میانگین و انحراف معیار غلظت T_4 سرم $10 \pm 1/7$ میکروگرم در دسی لیتر بود (پسرها $10 \pm 1/3$ و دخترها $9/5 \pm 2$) تفاوتی بین دو جنس مشاهده نشد. در کل دانش آموزان، ۳ نفر ($7/0\%$) بالاتر از $12/5$ میکروگرم در دسی لیتر و یک نفر کمتر از $4/5$ میکروگرم در دسی لیتر داشتند که در همه آنها $F T_4 I$ طبیعی بود.

میانگین و انحراف معیار غلظت T_3 سرم 151 ± 71 نانوگرم در دسی لیتر بود (پسرها 158 ± 93 و دخترها 141 ± 26). تفاوتی بین دو جنس وجود نداشت. ۵ نفر ($10/4\%$) بالاتر از 200 نانوگرم در دسی لیتر داشتند. میانگین و انحراف معیار TSH سرم $2 \pm 1/5$ (پسرها $2 \pm 1/2$ و دخترها $2 \pm 1/4$) بود. تفاوتی بین دو جنس وجود نداشت. میانگین و انحراف معیار $T_3 R u$ جمعیت مورد مطالعه 29 ± 7 درصد بود. میانگین و انحراف معیار شاخص‌های مورد بررسی به تفکیک جنس در جدول شماره ۲ و به تفکیک منطقه سکونت (شهری - روستائی) در جدول شماره ۳ نشان داده شده است.

معنی دار بودن تفاوت غلظت هورمونهای تیروئیدی (T_3 و T_4) از آزمون ANOVA استفاده شد.

نتایج

جامعه مورد بررسی شامل ۴۵۰ دانش آموز (به تعداد مساوی دختر و پسر) از منطقه شهری و ۹۰۰ دانش آموز (به تعداد مساوی پسر و دختر) از منطقه روستائی در گروههای سنی ۸ تا ۱۰ ساله می‌باشد. شیوع گواتر در جمعیت مورد مطالعه ۷۲ درصد (دختران ۷۲ درصد و پسران ۷۲ درصد) بوده، ۴۰ درصد گواتر درجه یک و ۳۲ درصد گواتر درجه دو داشتند. درصد درجات گواتر بر اساس طبقه‌بندی جدید WHO به تفکیک محل سکونت (شهری - روستائی) در جدول شماره ۱ نشان داده است.

جدول ۱: شیوع درجات مختلف گواتر (%) به تفکیک شهری - روستائی در استان گیلان در سال ۱۳۷۵

درجه گواتر		منطقه
یک	دو	
۳۵	۲۵	شهری
۴۲	۳۵	روستائی
۴۰	۳۲	کل

میانه دفع ادراری ید در کل دانش آموزان مورد بررسی ۶۶ میکروگرم در دسی لیتر بود. میانه ید

جدول ۲: میزان ید ادرار و غلظت سرمی T_4 و T_3 در دانش آموزان ۸ تا ۱۰ ساله استان گیلان به تفکیک جنس در سال ۱۳۷۵

$T_3 u$ (%)	غلظت TSH سرم (میکرویونیت/دسی لیتر)	غلظت T_4 سرم (نانوگرم/دسی لیتر)	غلظت T_4 سرم (میکروگرم/دسی لیتر)	غلظت ید ادراری * (میکروگرم/دسی لیتر)	جنس
$29/5 \pm 9$	$2 \pm 1/2$	108 ± 93	$10 \pm 1/3$	$68 \pm 34^+$	ذکر
28 ± 2	$2 \pm 1/9$	141 ± 26	$9/5 \pm 2$	66 ± 31	موث

*میزان ید ادرار در ۶۴ پسر و ۵۶ دختر و غلظت هورمونهای تیروئید در ۶۴ پسر و ۵۲ دختر اندازه گیری شد

+ اعداد به صورت میانگین \pm انحراف معیار هستند

جدول ۳. غلظت ید ادرار و غلظت سرم T_3 , T_4 و TSH در دانش آموزان ۸ تا ۱۰ ساله استان گیلان به تفکیک شهری - روسانی در سال ۱۳۷۵

منطقه	غلظت یادادرای *	غلظت T_4 سرم (میکرو گرم/دسی لیتر)	غلظت T_3 سرم (نانو گرم/دسی لیتر)	غلظت TSH سرم (میکرو گرم/دسی لیتر)	(%)
شهری	۵۷±۲۶ ⁺	۱۰±۱/۴	۱۵۱±۲۸	۲±۱/۴	۳۰±۱۱
روسانی	۶۹±۳۵	۹/۶±۲	۱۵۰±۸۶	۲±۱/۶	۲۸±۲

* غلظت یادادرای در ۴۰ دانش آموز شهری و ۸۰ دانش آموز روسانی و میزان هورمونهای تیروئید در ۴۰ دانش آموز شهری و ۷۷ دانش آموز روسانی انجام شد.

+ اعداد به صورت میانگین ± انحراف معیار هستند

بحث و نتیجه گیری

مطالعه موید آن بود که شیوع گواتر در منطقه شهریار بیش از آن میزانی است که ۱۴ سال قبل از این مطالعه گزارش شده بود به طوری که حدود ۶۰ درصد اهالی مبتلا به گواتر بوده و در سینین ۸۱ بین ۱۳ تا ۱۸ سالگی شیوع گواتر در دختران به ۷۴ در پسران به ۸۷ درصد می‌رسید. در میان افرادی که گواتر داشتند، ۸۷ درصد به گواتر درجه یک و ۱۳ درصد به گواتر درجه دو مبتلا بودند. بررسی غلظت هورمونهای تیروئید و TSH اختلال عمدہ‌ای را در عملکرد تیروئید نشان نمی‌داد. میانگین دفع ادراری ید در جمعیت مورد مطالعه 6.5 ± 7.9 میکرو گرم در دسی لیتر بود. میانگین ید آب آشامیدنی منطقه 2.97 میکرو گرم در لیتر و میانگین ید آب کشاورزی منطقه 3.66 میکرو گرم در لیتر بود. ارتباط معکوس و معنی داری بین شیوع گواتر و مقدار ید دفعی ادرار ($P < 0.01$) و شدت گواتر و مقدار ید دفعی ادرار ($P < 0.01$) وجود داشت. در سال ۱۳۶۳ نیز گروه مذکور، اقدام به بررسی شیوع گواتر در شرق تهران نمودند (۱۲) در این بررسی که ۷۸۹ دانش آموز پسر و ۶۲۵ دانش آموز دختر ۶ تا ۱۷ ساله شرکت داشتند، گواتر در ۸۸ درصد دختران و ۷۱/۵ درصد پسران وجود داشت. نتایج آزمایشهای تیروئید در جمعیت

مشکل کمبود ید و اختلالات ناشی از آن در نقاط مختلف دنیا وجود داشته و در بسیاری از مناطق ایران نیز به عنوان یک بیماری آندمیک شناخته شده است. بررسی اپیدمیولوژیکی گواتر به عنوان یکی از شاخص‌های عده کمبود ید، نخستین بار در سال ۱۳۴۸ به وسیله انتستیتو تغذیه در ایران صورت پذیرفت (۱۰). نتایج حاصله نشان می‌داد که کمبود ید در اکثر شهرها و روسانهای دامنه جبال البرز و زاگرس شایع می‌باشد. در این بررسی گواتر در شهرستان رشت ۶ درصد و بندر انزلی ۵ درصد بود. با توجه به اینکه در این بررسی درجه بندی قدیم سازمان بهداشت جهانی استفاده شده، میزان شیوع گواتر کمتر از واقع برآورده شده است. پس از یک وقفه ۱۵ ساله، گروه تحقیقات بیماریهای غدد درون ریز دانشگاه شهید بهشتی و انتستیتو علوم تغذیه و صنایع غذایی، در سال ۱۳۶۲ بررسی‌های تازه‌ای را در شهریار که در ۳۵ کیلومتری جنوب غربی تهران واقع شده آغاز نمودند (۱۰). در این بررسی ۱۳۲۳ نفر عضو ۳۰۰ خانوار که از طریق نمونه گیری تصادفی انتخاب شده بودند و ۷۰۶۱ دانش آموز ۶ تا ۱۸ ساله شرکت داشتند. گواتر در ۵۴ درصد افراد مذکور و ۶۶ درصد افراد مونث وجود داشت. این

۵۰ درصد در سال ۱۳۷۳ به بیش از ۹۵ درصد در سال ۱۳۷۵ رسید. از آنجاییکه پایش هر برنامه‌ای برای ارزیابی موفقیت آن ضروری است، در بررسی کنونی که ۷ سال پس از شروع ید رسانی و ۲ سال بعد از اینکه بیش از ۵۰ درصد خانوارهای کشور نمک یددار مصرف می‌نمایند، انجام شده، ید ادرار در گروه سنی ۸ تا ۱۰ ساله استان به حد مطلوب سازمان جهانی بهداشت رسیده است. میانگین ید دفعی ادرار در دانش آموزان استان گیلان، در مطالعه کنونی ۶۶ میکروگرم در دسی لیتر است. شیوع گواتر به خصوص گواترهای درجه بالا نیز کاهش قابل توجه‌ای نشان می‌دهد اما با توجه به اینکه هنوز ۷۲ درصد جمعیت استان مبتلا به گواتر هستند. استان گیلان از نظر شیوع گواتر در سال ۱۳۷۵ هیپرآندمیک تلقی می‌شود. یکی از دلایل این امر آن است که این بررسی ۲ سال پس از اینکه بیش از ۵۰ درصد افراد نمک یددار مصرف نموده‌اند انجام شده و بسیاری از دانش آموزان مدت چند سال از سالهای اول عمرشان دچار کمبود ید بوده و لذا غده تیروئید آنها رشد کرده است. مطالعات انجام شده نشان داده‌اند که مصرف نمک ید دار نمی‌تواند از اندازه گواتر به ویژه گواترهای بزرگ، بکاهد (۱۴). آنچه مهم است اینکه در جمعیت ساکن در استان گیلان میانه ید ادرار از حداقل میزان مطلوب توصیه شده WHO/UNICEF/ICCIDD افزونتر است.

نتایج این بررسی میین این واقعیت است که برنامه مبارزه با کمبود ید از طریق یددار کردن همه نمکهای بسیار موثر بوده است و ۷ سال پس از آغاز برنامه به شاخص‌های بین المللی برای کنترل اختلالات ناشی از کمبود ید دست یافته است، و با توجه به اینکه میانه ید ادرار دانش آموزان استان

مورد مطالعه در محدوده طبیعی بود. متوسط میزان ید برای هر گرم کراتینین در ادرار ۲۱ میکروگرم بود. مطالعه انجام شده بر روی دانش آموزان مدارس روستاهای شمال غربی تهران نیز موید شیوع قابل توجه گواتر و عدم کفايت ید دریافتی جمعیت مورد مطالعه بود (۱۳)، به طوری که در ۱۰۹۹ دانش آموز شرکت کننده در طرح از سه روستای کیگا، رندان و کشار و یک مدرسه از شهر تهران (مدرسه رازی) شیوع گوتر به ترتیب: تهران در کیگا $19/8 \pm 11/4$ ، در رندان $13/3 \pm 12/6$ و در کشار $18/2 \pm 14/1$ میکروگرم برای هر گرم کراتینین ادرار بود.

گسترش این مطالعات سبب شد که "اختلالهای ناشی از کمبود ید" به عنوان یکی از اولویتهای بهداشتی کشور شناخته شده و کمیته کشوری مبارزه با عوارض ناشی از کمبود ید تشکیل شود. این کمیته در سال ۱۳۶۸ بررسی سریع گواتر را در کلیه استانهای کشور انجام داد (۳). در راستای این طرح، دکتر هدایتی‌امامی و همکاران در پاییز ۱۳۶۸ اقدام به بررسی شیوع گواتر در استان گیلان نمودند (۶). در این طرح شیوع گواتر در ۶۰۹۱ دانش آموز ۶ تا ۱۸ ساله مدارس دو شهر رشت و سنگر مورد بررسی قرار گرفت. ۸۶ درصد دختران و ۸۳ درصد پسران رشت، ۹۳ درصد دختران و ۹۰ درصد پسران سنگر مبتلا به گواتر بودند. حدود ۴۰ درصد جمعیت مورد مطالعه گواتر درجه دو داشتند. یکی از اهداف اختصاصی کمیته کشوری مبارزه با عوارض ناشی از کمبود ید، برنامه ید رسانی از دو طریق، تزریق محلول روغنی یددار و یددار کردن نمک بود. مصرف نمک یددار به سرعت در خانوارهای کشور بالا رفته به طوری که از کمتر از

همکاران در کمیته استانی مبارزه با کمبود ید استان گیلان، مرکز تحقیقات غدد درون ریز و متابولیسم، دفتر اداره بهبود تغذیه و جامعه معاونت سلامت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، که در اجرای این طرح کشوری همکاری صمیمانه داشته‌اند سپاسگزاری می‌شود. بدون شک انجام طرح وسیع کنونی بدون تلاش و ایثار همکاران فراوان در نظام بهداشتی درمانی کشور و دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی میسر نمی‌شد. که بدون ذکر سیاهه طویل نام آنها، از یکایک آنها تشکر و توفیقات همگی را از درگاه ایزد منان خواستاریم.

گیلان بالاتر از ۱۰ میکروگرم دردستی لیتر بوده و کمتر از ۱۰ درصد غلظت ید ادرار کمتر از ۱۰ داشته‌اند، استان گیلان را می‌توان از سال ۱۳۷۵ به بعد "غاری از اختلالات ناشی از کمبود ید" بحساب آورد. بدیهی است پایش استانی و کشوری هر ۵ سال یک بار استمرار توفیق برنامه کشوری را تعیین خواهد نمود.

سپاسگزاری

بودجه طرح از طرف معاونت پژوهشی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و مرکز تحقیقات غدد درون ریز تامین شده است. مولفین از آقای دکتر رامبد حاجی پور به خاطر کمک و مدیریت اجرایی طرح تقدیر می‌نمایند. از کلیه

منابع

۶- هدایتی امامی، م؛ فرهادفر، ز؛ بزریگر، س؛ [و دیگران]. میزان شیوع گواتر در دانش آموزان شهر رشت و سنگر (استان گیلان) در پاییز ۱۳۶۸. مجله دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی گیلان، ۱۳۷۲، سال دوم شماره ۵، صص ۲۶-۴۰.

7- Word Health Organization. Indicators for Assessing Iodine Deficiency Disorders and their Control Programmes. Report of a joint WHO/UNICEF/ICCIDD Consultation (unpublished Document WHO/NUT 193: 1\$ Available on Request from the Nutrition Unit. Geneva: WHO: 1993.

8- Sandell EB , Kolthoff IM. Micro Determination of Iodine by a Catalyticmethod. Mikrochimica Acta 1937: 1:9-25.

9-WHO/UNICEF/ ICCIDD 2000. Assessment of the Iodine Deficiency Disorders and Monitoring their Elimination: Report of Consultation, May 4-6,1999, Geneva. (Summary reported in IDD Newsletter 15:33-39,1999) Final Report in Press.

10- Emami A, Shahbazi H, Sabzevari M, et al. Goiter in Iran.J Clin Nurt 1969;22:1584.

۱- عزیزی، ف؛ اختلالهای ناشی از کمبود ید. مجله دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، ۱۳۷۲، ضمیمه ۲، صص:

۲- شیخ الاسلام، ر؛ عزیزی، ف؛ پیشگیری از اختلالات ناشی از کمبود ید. دارو و درمان، ۱۳۷۱، سال نهم شماره ۱۰۶، صص: ۲۹-۴۲

3- Azizi, F Kimiagar M, Nafarabadi M, et al. Current Status of Iodine Deficiency Disorders in the Islamic Republic of Iran. EMR Health Serv J 1990: 8:23-27.

۴- عزیزی، ف؛ مجموعه مقالات اختلالات ناشی از کمبود ید (۱۳۶۴-۱۳۷۴). مرکز تحقیقات غدد درون ریز و متابولیسم؛ دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی و صندوق کودکان ملل متحد (يونیسف). مقدمه، صص ۵ و ۶، ۱۳۷۴.

۵- شیخ الاسلام، ر؛ تولید نمک یددار در ایران. خلاصه مقالات پنجمین کنگره بین المللی بیماریهای غدد درون ریز. مجله غدد درون ریز و متابولیسم ایران، ویژه نامه کنگره، تابستان ۱۳۷۸.

مجله دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی گیلان/ سال دهم/ شماره ۳۹ و ۴۰ / پاییز و زمستان ۱۳۸۰

- ۱۳- کیمیاگر، م؛ میر سعید قاضی، ع؛ نفرآبادی، م؛ [ودیگران]: تحریر رشد، شیوع گواتر و کمکاری تیروئید در دانش آموزان مدارس حومه تهران. دارو و درمان، ۱۳۷۱، سال نهم شماره ۱۰۰، صص: ۶-۱۱.
- ۱۴- Aghini - Lombardi F, Antonangeli L, Pinchera A, et al. Effect of Iodizedsalt on Thyroid Volume of Children Living in an Area Previously Characterized by Moderate Iodine Deficiency. J Clin Endocrinol Metab 1997;82:1136-1139.
- ۱۱- عزیزی، ف؛ کیمیاگر، م؛ باستانی، ج؛ [ودیگران]: بررسی گواتر در شهریار مجله دانشکده پزشکی دانشگاه شهید بهشتی ۱۳۶۴، سال نهم شماره دوم، صص ک ۷۵-۸۴.
- ۱۲- عزیزی، ف؛ نفرآبادی، م؛ آذر تاش، پ؛ [ودیگران]: بررسی گواتر در شرق تهران. مجله دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، ۱۳۶۶، شماره ۱ و ۲ صص: ۴۱-۴۷.

Goiter and Urinary Iodine Concentration in Schoolchildren Aged 8 to 10 Year of Gilan in 1996

Azizi F, Shaikholeslam R, Hedayati M, Mirmiran P, Behlakeh J, Kimiagar M, Delshad H.

Abstract

Iodine deficiency disorders (IDD) is a worldwide health problem. Many parts of the Islamic Republic of Iran had been known as areas of endemic goiter. IDD was accepted as a priority health problem in the country, and a national IDD council was formed in 1989, under the supervision of the Ministry of Health and Medical Education. One of the main strategies of National Council for IDD control was to provide at least 150 mg of iodine per day to the entire population through making available iodized salt. This study was performed to evaluate the national LDD council program in 1996, in rural and urban areas of Gilan. 1350 schoolchildren, aged 8 to 10 year, including 50% girls and 50% boy, were selected through random sampling. Grading of Goiter was performed according to WHO's classification. Serum T₃, T₄ and TSH were measured by RIA and urinary iodine by digestion method. The mean of serum T₄, T₃ and TSH were: $10 \pm 1.7 \mu\text{g/dl}$, $151 \pm 71 \text{ ng/dl}$ and $2.0 \pm 1.5 \mu\text{lU/ml}$ respectively. There were no differences between males and females and schoolchildren of rural or urban areas. 0.2% had serum T₄ more than $12.5 \mu\text{g/dl}$, one person had TSH more than $5 \mu\text{lU/ml}$. The median iodine was $23 \mu\text{g/dl}$ in entire population, 94% had urinary iodine more than $10 \mu\text{g/dl}$. Only 3% had urinary iodine less than $5 \mu\text{g/dl}$. Total prevalence of Goiter was 72% (72% in girls and 72% in boys). Based on the available data, seven years after distribution of iodized salt and 2 years after used iodized salt with more than 50% of population, urinary iodine of school children in Gilan is inadequate range. However regarding to prevalence of Goiter in 72% of our study group, Goiter is still hyper endemic in Gilan province.

Key words: Goiter/ Iodine/ Urine